

Am ales să nu revin

Artangel

Apa încet se prelingea
În lacrimi pure pe obraz,
Un Univers nu-mi ajungea,
Să iubesc, cât mi-a rămas!

Dar anii mei se scurg ușor,
Prin natură și Divin,
Mi-am făurit un cuibușor,
Să mă nasc și să revin!

Și nu voi plânge niciodată,
De ceea ce Divinul mi-a dat:
Multe vieți de altă dată;
Dar eu nu m-am conformat!

Clipele ce o să vină,
Trebuie să le stimez,
Orice om mai și suspină,
Dar eu nu mai lăcrimez!

Zilele-mi vor trece ușor,
Fără de niciun suspin,
Eu voi pluti încetișor,
Alegând să nu revin!